

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.614 van 9 februari 1999
in de zaak A. 79.458/XII-1508.**

In zake : Herwig CATTEEUW,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. BEKAERT,
kantoor houdende te TIELT,
Hoogstraat 34

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken.

tussenkomen de partij :

Boudewijn BAERTSOEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEFREYNE,
kantoor houdende te IZEGEM,
Papestraat 9.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Herwig CATTEEUW op 22 juli 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 2 juni 1998 waarbij Boudewijn BAERTSOEN wordt benoemd tot politiecommissaris van de gemeente Oostrozebeke;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gelet op het arrest nr. 77.276 van 1 december 1998 waarbij het verzoek tot tussenkomst van Boudewijn BAERTSOEN wordt ingewilligd, het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing niet kennelijk gegrond wordt bevonden, de procedure wordt voortgezet overeenkomstig de bepalingen van het algemeen

procedurereglement, het door de auditeur-generaal aangestelde lid van het auditoraat wordt belast met het verder onderzoek van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en waarbij de tussenkomst van Boudewijn BAERTSOEN wordt betrokken op de vordering tot schorsing.

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 januari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. BEKAERT, die verschijnt voor verzoeker, van adunct-adviseur G. ENGELS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat P. DEFREYNE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de relevante gegevens van de zaak uiteengezet zijn in het arrest nr. 77.276 van 1 december 1998;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker wijst op het moreel onherstelbaar nadeel dat de benoeming van de tussenkomende partij hem berokkent en dat, zelfs al wordt hij na de tussenkomst van een vernietigingsarrest toch benoemd, het hem voor de rest van zijn loopbaan zal tekenen omdat op dat ogenblik "zijn gezag en aanzien, naam en faam (...) onherstelbaar aangetast (zullen) zijn"; dat hij vervolgens ook een moreel nadeel ziet in het feit dat hij, hoewel hij door de gemeenteraad als eerste kandidaat was voorgedragen, nu moet functioneren met "een ander politiecommissaris als overste" hetgeen tot "onherstelbare spanningen op het werk (...) en onherstelbare verslechtering van de werksfeer (zal leiden)"; dat hij tenslotte ook wijst op "de graad van immoraliteit waarvan de aangeklaagde onwettigheid getuigt";

Overwegende dat de raadsman van verzoeker ter terechtzitting bijkomend nog wijst op de nakende politiehervorming ten gevolge waarvan de betrekking van politiecommissaris in Oostrozebeke zal afgeschaft worden en op het feit dat hij niet naar betrekkingen in andere gemeenten kan solliciteren;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat het moreel nadeel in de meeste gevallen wordt goedge maakt door een vernietigingsarrest, dat een teleurstelling in rechtmatige verwachtingen niet goedgemaakt wordt door een schorsingsarrest, dat een tewerkstelling onder het gezag van degene wiens benoeming bestreden wordt niet zonder opgave van bijzondere omstandigheden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden aangemerkt en dat een onwettigheid op zich geen reden kan zijn om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te aanvaarden;

3.3.1. Overwegende dat het niet verkrijgen van een benoeming in beginsel geen moeilijk te herstellen ernstig moreel nadeel berokkent aan de goede naam en faam van een teleurgestelde kandidaat; dat het wel anders kan zijn wanneer blijkt dat aan zijn kandidatuur voorbijgegaan is omdat er bezwaren in aanmerking genomen zijn die tegen zijn persoon gericht zijn; dat evenwel het dossier het bestaan van dergelijke bezwaren niet reveleert;

3.3.2. Overwegende dat het nadeel verbonden aan het moeten werken onder het gezag van een persoon wiens benoeming men onrechtmatig vindt op zich onvoldoende ernstig is om een schorsing van het benoemingsbesluit te rechtvaardigen; dat verzoeker geen bijzondere omstandigheden aanwijst die in zijn geval die conclusie wel zouden rechtvaardigen;

3.3.3. Overwegende dat verzoeker ook verwijst naar de "graad van immoraliteit waarvan de aangeklaagde onwettigheid getuigt"; dat hij evenwel in gebreke blijft ook maar aan te duiden welke van de door hem aangevoerde onwettigheden getuigen van immoraliteit -die hij ook niet nader specificeert- in hoofde van de verwerende partij;

3.3.4. Overwegende dat de Raad van State geen acht kan slaan op de nieuwe argumenten die verzoekers raadsman ter terechtzitting ontwikkeld heeft en die hem niet onbekend konden zijn op het ogenblik van het indienen van de vordering; dat hoe dan ook, waar verwezen wordt naar de geplande politiehervorming, verzoeker niet aannemelijk maakt dat de door hem geambieerde betrekking van politiecommissaris na de vernietiging van de bestreden benoemingsbeslissing niet meer begeven zal kunnen worden en dat verzoeker ook niet duidelijk maakt welk verband er bestaat tussen zijn niet-benoeming tot politiecommissaris en een mogelijke kandidaatstelling voor een betrekking in een andere gemeente;

3.4. Overwegende dat het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet wordt aangetoond; dat zodoende niet voldaan is aan een van de grondvoorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen februari 1900 negenennegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

A. VANDENDRIESSCHE.